

EL TERRITORI LLEIDATÀ COM A ENCLAVAMENT DE REFERÈNCIA PEL TURISME DE CULTURA I DE NATURA

Lleida i la riquesa turística de Catalunya

Àngel Ros i Domingo
Alcalde de Lleida

Lleida ha fet feina aquesta setmana a Madrid. En el marc de Fitur -un dels salons de turisme més importants del món- l'oferta lleidatana ha posat en escena el ventall creixent d'opcions turístiques que les nostres terres ofereixen ja al visitant interior i exterior. La demanda turística ha canviat en els darrers anys, la pròpia concepció del país també ha evolucionat i a dia d'avui és impossible entendre els valors turístics de Catalunya reduint només l'equació a sol i platja: és indispensable, per entendre tot el que és el país i tot el que pot oferir, incorporar de manera clara i efectiva les potencialitats en aquest cas del territori lleidatà. En aquest sentit, vull dir que entre tots plegats estem fent feina, molta feina, per donar visibilitat a tota l'oferta que des de Lleida emergeix amb força.

Els sectors públic i privat lleidatans caminem de bracet per consolidar el territori lleidatà com a enclavament de referència quant a turisme de cultura i de natura, de patrimoni en sentit ben ampli. Ple-

gats estem vehiculant una estructura que evidenciï l'alt valor afegit de la nostra oferta turística i que demostrï que gràcies sobretot a les noves xarxes de comunicacions físiques i telemàtiques som més a prop que mai de tot arreu.

Un exemple ben clar del que dic és la Ruta del Vi de Lleida-Costers del Segre que, un cop obtinguda la certificació oficial després d'anys de treballs previs, ha tingut aquesta setmana a Madrid una posada en escena que ha obtingut una magnífica acollida. És un exemple dels bons resultats que dona i ha de donar el treball coordinat i amb objectius ben definits. En la Ruta del Vi de Lleida hi som tots: diferents administracions públiques, 17 cellers, una desena de restaurants, una desena d'allotjaments, enotèques i associacions professionals.

L'oferta de turisme gastronòmic, vehiculada en aquest cas a través d'una aposta enoturística, que és turisme cultural, és un dels punts on el territori lleidatà té més coses a dir i on pot i ha d'excel·lir. Es tracta d'un producte turístic ben preuat per la demanda, i que es complementa perfectament amb la potent oferta de natura que el territori lleidatà té.

Som més a prop que mai de tot

arreu i hem de saber aprofitar-ho. Des del 2003 tenim a Lleida AVE i ara fa un any estrenàvem l'Aeroport de Lleida-Alguaire. Són infraestructures que indubtablement milloren els serveis ciutadans i que obren múltiples oportunitats que hem de saber identificar i aprofitar. A Fitur també aquesta setmana la Xarxa de Ciutats AVE, Renfe i Turispanya hem avançat en l'acord per potenciar el turisme mitjançant la xarxa d'alta velocitat a través d'una tarifa especial i avantatjosa per als visitants es-

trangers. Lleida forma part d'aquesta xarxa de ciutats destinació de l'AVE -i, de fet, aquests tres darrers anys l'hem presidida- amb la clara voluntat de ser allà on es generin oportunitats de donar valor i rellevància al nostre patrimoni, de ser part una xarxa de qualitat que ens doni l'opció de visibilitzar-nos més i millor i de participar ben activament en la generació de propostes de promoció turística. Resta menys perquè l'alta velocitat ens connecti amb la resta d'Europa i Lleida ha d'estar

ben posicionada per donar resposta a totes les noves oportunitats. Grec que entre tots ho estem assolint.

Com deia al principi d'aquest article, aquesta setmana hem fet feina a Madrid. Us he parlat de la posada en escena de la Ruta del Vi de Lleida-Costers del Segre i d'aquest acord entre ciutats AVE, Renfe i Turispanya. I també vull fer esment de la presentació de la Xarxa de Pobles amb Encant de Lleida, impulsada pel Patronat de Turisme de la Diputació: una molt bona iniciativa per optimitzar l'atractivitat turística de molts dels petits pobles del territori, de donar valor a tot el patrimoni tangible i intangible. I tota aquesta feina l'hem fet a l'espai de la Generalitat a Fitur amb el Conseller i la Directora General de Turisme. La col·laboració Generalitat- Diputació -Ajuntaments és clau pel progrés de les Terres de Lleida.

El potencial turístic de natura i cultura -patrimonial- és el que atresora Lleida i el que ha de saber visibilitzar més i millor. Com demostren aquests tres exemples que he referit en aquest article, l'esforç conjunt i coordinat és el que ajudarà més i millor a eclosionar tot el potencial turístic de Lleida que ja és una referència indispensable en el catàleg del atractius turístics de Catalunya.

GLOSSA DEL BISBE

¿Societat 'sostenible' o 'responsable'?

Joan Piris Frigola
Bisbe de Lleida

Mans Unides saludava fa poques setmanes l'acord multinacional de Cancún sobre la necessitat d'evitar un augment de la temperatura de la superfície de la terra, i també l'assumpció en el marc de Nacions Unides de la voluntat dels països desenvolupats d'aconseguir una disminució notable d'emissions per al 2020. Són bones notícies i compromisos esperançadors, tot i que seran insuficients i caldrà un control de la procedència dels fons i de com podran accedir-hi els països més vulnerables.

Tot això m'ha fet recordar una reflexió en la que vaig tenir ocasió de participar-hi sobre temes relacionats amb el sentit cristià del treball i l'economia sostenible, i amb alguns problemes referents a la difícil relació entre medi ambient, treball i salut. Són temes potser poc freqüents en la nostra predicació i, en general, en el llenguatge eclesial, però en els que l'Església també té una paraula a dir llegint les realitats humanes a la llum de la Fe.

Perquè, no sembla bastant contradictori tanta declaració a favor

de la sostenibilitat econòmica i social, quan va de la mà d'una evident i injusta distribució dels recursos, de la falta d'aigua potable, de l'erosió i pobresa provocada en països poc desenvolupats, etc., situacions en les que estan implicats molts d'aquests mateixos països industrialitzats que signen aquests convenis?

La solidaritat en la lluita contra la pobresa i la promoció de la justícia en relació amb els països més po-

L'Església també té una paraula a dir sobre el sentit cristià del treball i l'economia sostenible

bres i les generacions futures, requereix un canvi profund de valors de referència, econòmics i culturals, una visió de l'ésser humà més integral i també una relació respectuosa amb la natura. Clarament ens cal a tots una altra concepció de creixement i desenvolupament, amb més austeritat i millores qualitatives en favor de les

persones i no tant sols ni preferentment quantitatives. Hem de demanar i promoure compromisos que palesen una efectiva solidaritat entre països i pobles, que portin clarament a millorar l'accés al treball i a l'educació, a la formació professional, a la salut, i penso que també a d'altres activitats culturals aparentment menys productives però molt humanitzadores, perquè només sobre la base d'un ampli compromís a favor d'activitats espirituals i socials (sense oblidar la dimensió transcendent de la persona) pot funcionar adequadament la reconstrucció responsable de situacions i relacions i l'alegria de viure.

Els membres de la comunitat eclesial tenim també la nostra responsabilitat i hi hem de contribuir amb creativitat a promoure estils de vida i relació que puguin ajudar a créixer en capacitat de compartir, de gaudir i contemplar la creació i de consumir menys recursos naturals, de relacionar-se i conviure en comunitat i en família, de trobar temps per a la cultura, per a l'oci, per al voluntariat..., per a Déu. I ho hem de fer mitjançant accions exemplars amb el propi testimoni per tal de ser creïbles. Això és desenvolupament sostenible i responsable.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

CARAGOL TREU BANYA

Pere Bonnín / Periodista y escritor

Alma de recoge colillas

Uno de los efectos de la nueva ley anti-tabaco más agradable y beneficioso para los cantineros, mesoneros y hosteleros es que a partir de ahora ya no tendrán que recoger las malolientes colillas ni limpiar los ceniceros de sus clientes.

También ahorrarán dinero en manteles agujereados, en ventilación, extractores de humo y en limpieza de cortinas, paredes y decorados que los fumadores ennegrecían.

Y sobre todo ganarán salud.

Por ello sería lógico que estuviesen agradecidos a la nueva ley, que ya no discrimina locales y nadie corre el peligro de perder clientela por cumplirla.

De hecho, los restaurantes y bares se van a llenar más que nunca, porque se respira bien en ellos y la comida ya no apesta a humo de tabaco.

A pesar de esas ventajas, nos han surgido algunos inevitables mesoneros promocionados por la prensa de ultra-derecha que se declaran insumisos a la nue-

va ley exhibiendo con su actitud un sorprendente espíritu de recoge colillas.

El Gobierno, en vez de multarlos con miles de euros, debería aprovechar su vocación.

Existen todavía muchos espacios que los fumadores convierten en cochambre al abandonar en ellos el cuerpo de su vicio.

Los restaurantes y bares se van a llenar como nunca, porque se respira mejor y la comida no apesta a humo

La brigada de insumisos podría limpiarlos.

Harían un enorme servicio a turismo y a la higiene pública si dirigiesen su vocación de recoge colillas a limpiar la arena de las playas y el césped de los parques. Les podrían ayudar, por cierto, todos los que jalean su insumisión.